

स्त्री मुक्ती आंदोलनातील डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे योगदान

प्रा. डॉ. अंकुश मारुती सोहळी
शेठ ज. नी. पालीवाला महाविद्यालय पाली

प्रस्तावना

भारतात पुरुषप्रधान संस्कृती अस्तित्वात आहे. समाजातील प्रत्येक कुटुंबात खियांचे महत्व अनन्यसाधारण असताना, समाजात खियांना पदोपदी दुर्योग प्रतीचे स्थान दिले जात असल्याचे अनेक उल्लेख आढळून आले आहेत. अशा परिस्थितीमध्ये अमूलाग्र असे परिवर्तन घडवून आणण्यासाठी महाराष्ट्राच्या सामाजिक विकासाच्या जडणवडणीमध्ये ज्या समाज सुधारकांची नावे घेतली जातात त्यात प्रामुख्याने महात्मा ज्योतिवा फुले, छत्रपती राजर्थी शाहू महाराज, ताराराणी शिंदे, महर्षी धोडो केशव कर्वे, त्याचप्रमाणे डॉक्टर बाबासाहेब आंबेडकर यांनी खियांच्या जीवनात अमूलाग्र असा बदल घडवून आणलेला आहे.

संशोधनाचा उद्देश

१. देशाच्या प्रगतीमधील खियांचे महत्व लक्षात घेणे.
२. खियांच्या अनिष्ट प्रथा, निर्बंधाने विकासातील स्थिती.
३. प्राचीन, मध्ययुग व आधुनिक काळातील खियांची परिस्थितीचा अभ्यास करणे.

गृहीतके

१. वैदिक काळातील खियांना मान होतो.
२. मध्ययुगात खियांच्यावर निर्बंध लादले.
३. समाजातील खियांना दुर्योग वागणूक मिळू लागल्याने अनेक समाज सुधारकांच्या प्रमाणे डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी महत्वाचे कार्य केले.

संशोधन पद्धत

मानवी समाजाच्या दृष्टीने स्त्री हा घटक अत्यंत महत्वाचा आहे. खियांचा विकास म्हणजे राष्ट्राचा विकास होय. अशा खियांच्या उपर्यासाठी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी जे प्रयत्न केले ते स्पष्ट करण्यासाठी ऐतिहासिक आणि विज्ञेयशास्त्रक संशोधन पद्धतीचा अवलंब करण्यात आलेला आहे. तसेच प्राथमिक व दुर्योग संदर्भ साधनाचा वापर केलेला आहे.

वैदिक काळातील स्त्री जीवन

आपल्या भारत देशाला प्राचीन संस्कृतीचा वारसा लाभलेला आहे. अशा प्राचीन भारताचा इतिहास लक्षात घेताना आपल्या असे निर्दर्शनास येते की, तल्कालीन समाजात खियांना मोठी प्रतिष्ठा होती. फक्त प्रतिष्ठाच नव्हे तर पुरुषांच्या वरोवरीचे किंवडूना पुरुषांच्या पेक्षा वरचे स्थान होते. प्राचीन काळात स्त्री-पुरुष कुटुंब करून एकत्र वास्तव्य करत असल्याचे आढळून आलेले आहे. हे खरे असले तरी त्यांनी अमविभाजनाच्या तस्वीचा पुरस्कार केलेला आहे. खियांनी घर आणि घरांतर्गत-सर्व कार्यभार सांभाळणे, तर पुरुष वगाने कुटुंबाच्या उपजिवीकेसाठी लागणाऱ्या जीवनावश्यक वावी घरावाहेर जाऊन मिळवणे आणि कुटुंबाचा सांभाळ करणे हे खरे असले तरी, स्त्री-पुरुष यांच्यात कसला ही भेद नव्हता. खियांच्या समस्या सोडविषयाच्या दृष्टीने त्रिटिश सत्ताशीश स्वाच्छ्रमाणे भारतीय समाजसुधारक यांनी तसे प्रयत्न केल्याचे, अनेक उल्लेख आढळले आहेत. हे खरे असले तरी प्राचीन काळात असे प्रयत्न झाल्याचे काही उल्लेख आढळलेले आहेत. गौतम बुद्धाने खियांना भिक्षुणी होण्याचा अध्यात्मिक, आत्मिक, स्वातंत्र्य उपभोगण्याचा अधिकार दिलेला होता.

मध्ययुगीन खीजीवन

वैदिक काळातील खियांना मानाचे स्थान होते. ही खियांची परिस्थिती मध्ययुगात राहिलेली नव्हती. इ.स. १००० पासून भारतावर मुस्लीम आक्रमणे फार मोठ्या प्रमाणात होऊ लागली व या काळात आक्रमणाच्या भयाने खियांवर अनेक निर्बंध नाढली गेली. हे खरे असले तरी महानुभाव पंथाचा खियांच्या संदर्भात दृष्टिकोन हा अत्यंत

सहानुभूतीचा होता, हिंदू धर्मने नाकारलेला भोधप्रासीचा मार्ग त्यांनी खियांना खुला केला होता, तसेच भक्तीपंथामध्येही खियांना सन्मानन्पूर्वक वागविले जात होते, या शिवाय महत्वाचे म्हणजे संत जनावाई, संत मुक्तावाई, या सारख्या संतानी खियांना सतत समतेची वागणूक दिल्याचे काही उल्लेख आवळलेले आहेत.

शिवकालीन रुदी जीवन

द्युपर्ती शिवाजी महाराजांच्या काळात रथतेला जेवडे महत्वाचे स्थान होते, त्यापेक्षा जास्त खियांना महत्वाचे स्थान होते, या काळात अशी एक म्हण प्रचलित होती, की "पर रुदी माते समान" यावरून असे लक्षात येते की, रुद्यांचा प्रचंड सन्मान केला जात होता, त्याचप्रमाणे राज घराण्यातील आणि सरदार घराण्यातील खियांना लेखन, वाचन व शिक्षण पेण्याच्या संधी उपलब्ध करून दिलेल्या होत्या.

पेशवेकाळात रुदी जीवन :

पेशवेकाळात रुदी आणि परंपरावर विशेष भर दिला जात होता, धर्माच्या नावाखाली चालत असलेल्या खियांच्या संदर्भातील कर्मठपणा, सतीप्रथा, बालविवाह, जरठ कुमारी विवाह, विधवा खियांची दयनीय स्थिती, कुटुंबांतर्गत होणारी घुसमट, शारीरिक दखल, बलात्कार अशा सर्व अन्यायकारक वाचीमुळे खिया गांजलेल्या होत्या व हे सर्व अन्याय तसेच अत्याचार खिया जन्माचे भोग म्हणून निपुणपणे साहन करत होत्या. शिक्षण नाही, इस्टेटीत हळू नाही, स्वतःचे उत्पन्नाचे काही ही साधन नाही. अशा प्रकारची दयनीय व लाचार अवस्था असल्याचे दिसून येते.

इंग्रजाच्या आगमनाने भारतीय समाजात मोठी जनजागृती घडून पेण्यास प्रारंभ झालेला होता.

भारतात रुदी शिक्षणाचा पाया इंग्रजी मिशन-न्यांनी रचला. इ.स. १८२८ रोजी अमेरिकन मिशन-न्यांनी मुंबईमध्ये मुलींसाठी शाळा उघडण्यात आल्या आणि खियांना शिक्षणाची दारे खुली झाली. त्यामुळे अनेक मुलींनी शिक्षण येऊन समाजात खियांच्या संदर्भात फार मोठी जनजागृतीला प्रारंभ झालेला होता. विशेषत: या काळात अनेक भारतीयांनी रुदी शिक्षणाचा हिंरिने पुरस्कार केलेला होता, तर्मेच समाजात ज्या काही अज्ञान, अंधशद्दा आणि विविध प्रकारचे पारंपरिक कल्यान होत्या. त्या मोठून काढण्यास प्रारंभ झाला. या दृष्टिकोनातून राजा रामभोग्यन रौय व इंश्वरचंद्र विद्यासागर सारख्या समाजासुधारकांनी पुढाकार येतलेला होता. भारतीय समाजात रुदी शिक्षणाबद्दलची बाढती आस्या पाहून लांड डलहीसीने इ.स. १८५० मध्ये ब्रिटिश सरकार भारतात मुलींसाठी शाळा उघडण्याच्या कामात प्रोत्साहन देईल असे जाहीर केले.

स्वातंत्र्यपूर्व काळातील रुदी जीवन

इ.स. १८५१ च्या दशकात महात्मा ज्योतिश फुले यांनी सर्व स्तरातील मुलींना मातृभाषेतून शिक्षण देण्यासाठी पुणे स्थित पहिली मुलींची शाळा सुरु केलेली होती. अशी शाळा सुरु करणारे महात्मा ज्योतिश फुले हे पहिले भारतीय होते, शिक्षणाची सुरुवात तलाशाळातून ल्हावयास पाहिजे, असे त्यांनी ठामपणे आपले मत मांडले. या त्यांच्या कार्यात त्यांच्या पदी सावित्रीबाई फुले यांनी मोलापी साथ विलेली होती. महात्मा फुले यांच्यानंतर रुदी शिक्षणविषयक कार्य पंडिता रमाबाई यांनी केले, त्यांनी मुंबई मध्ये शारदा सदन स्थापन केले व महाराष्ट्रामध्ये रुदी शिक्षणविषयक जनजागृती निर्माण करण्याचे मोलाचे कार्य केलेले होते.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे रुदीमुक्तीचे कार्य:

गीतम बुद्ध, कवीर आणि महात्मा ज्योतिश फुले यांना गुरुस्थानी मानलेल्या डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर नावाच्या वादळाने क्रांतीकारी विचार प्रवाहाच्या इतिहासाचा त्या इतिहास प्रवाहाचा, त्या विचारांचा पुढचा टप्पा गाडल्याचे स्पष्ट करत खियांच्या स्वातंत्र्याला खंड्या अर्थने प्रत्यक्ष कृतीस घटनेचा आधार येत नवा आयाम देण्याचं महत्वाचे काम केलेले आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी खंड्या अर्थने इथल्या पिचलेल्या, दबलेल्या, शोषीत खियांना आवाज देण्याच काम केल्याचे कोणी ही नाकाऱु शकणार नाही.

डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांचे रुदी स्वतंत्र्यविषयक विचार मूलभूत परिवर्तनवादी होते. स्वातंत्र्य, समता आणि न्याय अशा महत्वपूर्ण मूल्यांसाठी त्यांनी १९५१ च्या दशकात संघर्ष केला. त्यांचा संघर्ष हिंदू कोड विलाच्या कायदेशीर स्वरूपात प्राप्त करण्याचा महत्वपूर्ण प्रवयत होता.

आज अनेक खिया विविध क्षेत्रात अत्यंत महत्वपूर्ण कामगिरी बाबासाहेब आहेत. भारताच्या पहिल्या महिला पंतप्रधान शीमती इंदिरा गांधी (माझी पंतप्रधान) राष्ट्रपती पद भूषिलेल्या प्रतिभाताई पाटील (माझी राष्ट्रपती) यांचिवाच टॉक्टर, प्राध्यायक, शास्त्रज्ञ, वकील, इंजिनिअर अशा विविध क्षेत्रांमध्ये महिला पुरुषाच्या खांद्याला खांदा लावून अत्यंत प्रामाणिकपणे आपले योगदान देत आहेत. याचे सर्व श्रेय डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरे यांच्याकडे जाते. हे खरे असले तरी भारतीय समाजात खियांना सतत दुव्याम स्वरूपाचे स्थान दिलेले दिसून येते. परंतु त्यांना सर्व प्रकारचे अधिकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी मिळवून दिलेले आहेत.

प्रामुळ्याने असे ते अधिकार आहेत.

1. बडिलोपार्जित संपत्ती मिळवण्याचा अधिकार
2. अंतरराजीय विवाहस परवानगीचा अधिकार
3. स्वतःचा वारसा निश्चित करण्याचा अधिकार
4. मुलीला वारसा घेण्याचा अधिकार
5. दत्तक घेण्याचा अधिकार
6. घटस्फोटाचा अधिकार
7. पोटी माशण्याचा अधिकार
8. खियांच्या स्वतःच्या मिळकरीवरील अधिकार

बाबा लहान लहान पण अति महत्वपूर्ण बाबी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी यशस्वीपणे हाताळल्या आहेत. परंतु सनातनी विचारांच्या लोकांनी हिंदू कोड विलाला विरोध केल्यामुळे त्यांना प्रचंड मनस्ताप सहन करावा लागला. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी मांडलेल्या हिंदू कोड विलास अपयश आसे असले तरी पुढील काही वर्षांमध्ये त्यातील काही वार्षीचा स्वीकार सरकारने केला आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या अनेक बाबी सरकारसा पटलेल्या असल्यामुळे खियांचा सर्वांगीण विकास झाला, त्यांना समतेचा अधिकार मिळाला पाहिजे. तसेच खियांना शिक्षण, नोकरी, सामाजिक तसेच राजकारणात सुद्धा योग्य ती संघी मिळाली पाहिजे म्हणून सरकार प्रयत्न करीत आहे. त्यामुळे खियांनी विविध क्षेत्रात भरारी घेऊन आपले महत्व समाजापुढे सिद्ध केलेले आहे.

निष्कर्ष

समाज व्यवस्थेचा अर्धा घटक मानल्या गेलेल्या त्यांची वर्गावर सतत दुर्लक्ष केलेले होते. दुर्बल कनजोर समजून तिला सतत प्रवाहाच्या बाहेर फेकण्याचे काम जाणून-बुजून केल्याचे सर्वच समतेचा विचार करणाऱ्या त्यांच्या महात्मा लक्षात आलेले आहे. म्हणून खियांच्या उभतीसाठी विविध समाजसुधारांकांनी प्रयत्न केलेले आहेत. त्यामध्ये महात्मा ज्योतिबा फुले, छत्रपती राजर्षी शाहू महाराज, घोडो केशव कर्वे आणि डॉ. आंबेडकर यांनी खियांना स्वातंत्र्य समता व न्याव मिळण्यासाठी सतत संघर्ष केलेला होता. खान्या अधनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांनी १९५१ मध्ये संसदेत हिंदू कोड विल मांडले पण त्याला सनातनाच्या विरोधामुळे ते विल पास झाले नाही. हे खरे असले तरी समतेचा पुरस्कार विविध क्षेत्रात आपले स्थान सिद्ध केले आहे. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या महत्वपूर्ण योगदानाने खियांचा प्रचंड विकास झालेला आहे. खियांचा विकास म्हणजे देशाचा विकास होय.

संदर्भसूची

१. जोशी बी. आर. (संपा), तटपीकर सुलभा, जोन्सन बोर्जेस, राऊत गणेश, डायमंड सामाजिक ज्ञानकोश (खंड-३), डायमंड पब्लिकेशन, पुणे, २००७
२. देसाई व लिमये, महाराष्ट्रातील सामाजिक सुधारांचा इतिहास, फडके बुक्ससेल्स कोल्हापूर, १९९२
३. वाध संदेश व इतर आधुनिक महाराष्ट्राचा इतिहास अक्षरलेण प्रकाशन सोलापूर २०१०
४. जोशी बी आर (संपा), व इतर डायमंड सामाजिक ज्ञानकोश (खंड-१) डायमंड पब्लिकेशन पुणे १९७६
५. पोळ अरविंद, डॉ. आंबेडकर लोकसंख्या नियंत्रणावरील विचार, सुगावा प्रकाशन, पुणे १९७६
६. जोशी आर एल व इतर (संपा) शोधांकन, प्रधमेश प्रकाशन, अहमदनगर, २०१३
७. फडके व. दि. विसाच्या शतकातील महाराष्ट्र (खंड-१) १९०१-१९९४, के सागर पब्लिकेशन पुणे २०१३

६. गर्वे स.मा. (संपा) मेहता पब्लिकेशन हाऊस, पुणे, १९९१
७. डॉगे सिंधु, वीद्ध धर्म आणि तत्वज्ञान, कॉन्टीनेटल प्रकाशन, पुणे, २००८
८. सूर्य अनिल, भारतीय खी, सुगावा प्रकाशन, पुणे,
९. कुलकर्णी अ. रा., महाराष्ट्र समाज आणि संस्कृती, डायमंड प्रकाशन, पुणे २००८
१०. चाळके शोभा (संपा), निर्मिती प्रकाशन, कोल्हापूर, २०२१
११. बडगावाकर शुती शीनिवास, मराठातील खी आत्मचरित्रांचा सामाजिक अंगाने अभ्यास (इ.स. १९१० - १९८५)
श्री विद्या प्रकाशन, पुणे, २००६
१२. जोशी लक्ष्मण शाखी, मराठी विश्वकोश (खंड-१), महाराष्ट्र राज्य मराठी विश्वकोश निर्मिती मंडळ, मुंबई,
१९७६.